

HAŤSKÝ ZPRAVODAJ

říjen 2015

cena 6,- Kč

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

prázdniny jsou již dávno historií a dokonce i první měsíce nového školního roku.

Obec Hať má za sebou řadu nádherných společenských akcí. Mezi vrcholy posledních měsíců patřily dvě již tradičně vydařené akce v naší obci a těmi byly výstava místních zahrádkářů a neodmyslitelnou součástí Haťského krmáše je Slezská výstava drobného domácího zvířectva, kterou pořádají místní chovatelé.

Nemohu opomenout oslavy 765 let od první písemné zmínky o naší obci, tj. Den obce. Zastupitelstvo obce mělo skutečně představu takovou, že se sejde soused se sousedem k rozhovoru, že dojde k setkání našich občanů, ale nejen našich k přátelskému posezení, odreagování se od všedních problémů u dobrého programu, občerstvení. Myslím si, že tato myšlenka byla u příležitosti Dne obce naplněna.

Chtěl bych touto cestou ještě jednou poděkovat všem organizátorům této akce, ale samozřejmě bych chtěl zvlášť poděkovat Vám, všem občanům, že jste se této akce zúčastnili.

Poslední srpnová neděle již každoročně je ve znamení tradičních Haťských dožíněk. I letošní 22.ročník byl ve znamení hezkého počasí, nádherného průvodu obcí s neuvěřitelným počtem alegorických vozů. Organizačně a programově letošní dožínky byly rovněž na perfektní úrovni.

Velké poděkování patří všem, kteří se zúčastnili překrásného průvodu, Hakultuře za organizaci programu dožíněk, manželům Hawlikovým za prostory a zázemí restaurace U sv.Mikuláše a samozřejmě všem zemědělcům, kteří se jakoukoliv měrou zapojili do organizování.

V červnovém Haťském zpravodaji jsem Vás informoval o větším ruchu stavebních strojů v obci v průběhu prázdnin. Dokončovací práce na nedodělcích byly již provedeny, povrchy komunikací jsou opraveny, chybí pouze v některých částech provést zálivky mezi novým a stávajícím povrchem. V měsíci září byla stavba „Hať – ČOV a splašková kanalizace“ zkolaudována.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem spoluobčanům za vstřícnost, ohleduplnost a trpělivost, kterou jste měli při této dlouho trvající stavbě.

Werner Vyletělek, starosta obce

VYBRÁNO

ZE ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

Zastupitelstvo obce se na svém 5.zasedání dne 8.9.2015 zabývalo především:

- Kontrolou plnění usnesení z minulého zasedání ZO
- Informací o jednání RO od posledního zasedání
- Zprávou o průběhu stavby „Hať – ČOV a splašková kanalizace“
- Obecně závaznou vyhláškou č.2/2015 o zabezpečení veřejného pořádku omezením hluku
- Výsledkem hospodaření obce k 31.8.2015
- Rozpočtovým opatřením č.1/2015
- Uzavřením Veřejnoprávní smlouvy s městem Hlučín jako zřizovatelem Městské policie v Hlučíně
- Názvy vodních toků a vodních ploch nacházejících se na k.ú. Hať a zanesením do datové vrstvy GeoNames při Českém úřadu zeměměřičském a katastrálním
- Plánem práce finančního a kontrolního výboru na II.pololetí roku 2015

ZE SCHŮZÍ RADY OBCE

Rada obce se na svých schůzích zabývala především:

- Zadáním zpracování nových internetových stránek obce
- Periodicitou vydávání Haťského zpravodaje
- Zveřejňováním soukromých inzerátů a oznámení v kabelové televizi
- Hodnotící zprávou rodičů o akci Evropská dopravní školička pro děti z MŠ
- Uzavřením smlouvy o vykonávání přezkumu hospodaření obce
- Pronájmem veřejných prostranství k umístění atrakcí v roce 2016
- Žádostí o odkup silničních panelů
- Odměnou velitele jednotky SDH za 1.pololetí 2015
- Schválením služební cesty starosty obce do družebního německého Quellendorfu
- Výší úplaty za umístění dětí ve školní družině a mateřské škole pro školní rok 2015/2016

- Uzavřením smlouvy o zřízení úplatného věcného břemene na části pozemků p.č. 41/1 a 39/4 k.ú. Hať za účelem umístění distribuční soustavy podzemního vedení NN
- Pořízením nového nerezového tlakového čerpadla do vrtu (pitná voda)
- Návrhem na vyřazení 2sestav PC z majetku obce
- Zprávou o posouzení a hodnocení nabídek k výběrovému řízení na inženýrské služby administrace dotace stavby „Odstranění vad a nedodělků na stavbě Hať – ČOV a splašková kanalizace“
- Služební cestou místostarosty obce do Norska
- Obecně závaznou vyhláškou k zabezpečení veřejného pořádku – omezení hluku
- Pořízením nového PC na sekretariát
- Prezentací obce v tisku
- Výpovědí z nájemní smlouvy obecního bytu a záměrem k jeho pronájmu
- Uzavřením smlouvy o nájmu části obecního pozemku a určením ceny za pronájem
- Návrhem na vyřazení tiskárny z majetku obce a pořízením nového zařízení
- Návrhem na odměnu řediteli p.o. ZŠ a MŠ Hať
- Stížnostmi na rušení nočního klidu u myslivecké chaty
- Cenovou nabídkou na zřízení oplocení pro MK Lomená
- Informací o průběhu stavby Hať – ČOV a splašková kanalizace
- Názvy vodních toků v Hati pro Centrální evidenci vodních toků a ploch
- Návrhem rozpočtového opatření č. 1/2015
- Vyřazením DDHM z evidence majetku OÚ
- Výzvou k podání nabídek na VZ Dětské hřiště u tenisového kurtu a jmenováním výběrové komise
- Návrhem Veřejnoprávní smlouvy s Městem Hlučín jako zřizovatelem Městské policie v Hlučíně na vykonávání úkolů pro obec Hať
- Návrhem programu 5.zasedání ZO Hať
- Nájemní smlouvou na pronájem objektu bývalé celnice
- Žádostí ČZS Hať o poskytnutí mimořádného fin. příspěvku
- Žádostí ředitel p.o. ZŠ a MŠ Hať o schválení výjimky z počtu žáků v 7.tř.
- Zapojením obce do tvorby místního akčního plánu MAS Hlučínsko
- Informací o dokončovacích pracích na stavbě kanalizace a ČOV
- Oceněním občanky za bezpříspěvkové dárcovství krve
- Žádostí o finanční příspěvek na zřízení Babyboxu v Třinci
- Zprávou výběrové komise na veřejnou zakázku s názvem „Dětské hřiště u tenisového kurtu“
- Informací o vyhlášení ředitelského volby pro ZŠ a MŠ Hať na den 29.9.2015

- Dodatkem č.2 k Nájemní smlouvě na p.č. 628/4 k.ú. Šilheřovice, kde se nachází vodní zdroj - vrtaná studna
- Žádostmi občanů o přidělení bytu „C“ v bytovém domě U Střediska 6
- Žádostí soukromé osoby o možnosti stálého parkování na obecním parkovišti
- Žádostí občana obce o odkoupení části obecních pozemků
- Žádostí Model Klubu Hať o poskytnutí finančního příspěvku na pořádání drakiády pro děti
- Návrhem na uzavření obecního úřadu dne 29.9.2015 z technických důvodů (přerušeni dodávky el.energie)

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Milí čtenáři,

na jaře letošního roku navštívil Hlučínsko pan Josef Füllenbach, redaktor týdeníku Prager Zeitung. Setkával se zde s lidmi, navštívil některé obce, města a instituce, aby si ověřil informace o historii tohoto kraje, jeho obyvatelích a jejich životě. Své poznatky popsal v pěti článcích uvedeného týdeníku. Při setkání s ním jsem jej požádal, zda by mně nezaslal ty výtisky Prager Zeitung, ve kterých budou zveřejněny jeho příspěvky. Svůj slib dodržel. Dovolím si tedy předložit Vám jeho pohled na historický vývoj Hlučínska, tak jak se o něm mohli dočíst čtenáři německy psaného týdeníku Prager Zeitung. Překlad z němčiny provedl Ing. Jan Hruška, kterému chci touto cestou poděkovat za velmi kvalitní překlad, což ocenil i sám autor.

Pavel Kotlář

Mezi národy

V roce 1742 připadlo Hlučínsko k Prusku. Dnes tam má německé vyslanectví pravidelné úřední dny.

Hlučínsko, nenápadně a skromně umístěné v severovýchodním Česku, se nevyznačuje ničím jiným než svým proměnlivým a tím nezaměnitelným osudem v německo-českých vztazích, plných napětí. Kraj a jeho obyvatelé jsou až do dnešních časů touto minulostí poznamenáni. „Prager Zeitung“ popíše zvláštní historii Hlučínska ve čtyřech příspěvcích, které budou volně následovat po této části.

Josef Füllenbach

Na Hlučínsku, kraji na severu Moravy na česko-polské hranici mezi Opavou na západě a Ostravou na východě, jsou lidé hrdí na své zvyky a tradice. Ty jsou silně ovlivněny svátky církevního roku, které i dnes silně určují život v tomto venkovském odloučeném kraji. Ale politická změna r. 1989 umožnila, aby se do zavedeného průběhu roku mohla uvést další, jistě velice světská událost, která už po několik let nechá na jaře a na podzim mnohé srdce tlouct rychleji. 21. a 22. dubna se opět dostaví dva pracovníci konzulátu německého velvyslanectví v Praze a budou po dva dny v městečku Kravaře během konzulárních dnů poskytovat své služby.

Mnozí obyvatelé Hlučínska mají totiž vedle českého i německé občanství. Konzultační dny německého konzulátu mají tamním německým občanům ulehčit cestu k získání německého pasu nebo ulehčit vyřízení jiných formalit, které by si jinak vyžádaly 400 km dlouhou cestu do Prahy. Někdy se také jedná jen o ujasnění, zda jsou na základě původu a státní příslušnosti předků vůbec předpoklady pro to, aby později, po dlouhém přezkoumání jistý úřad v Kolíně mohl potvrzení o existujícím německém státním občanství vystavit. Je to pokaždé více než stovka žadatelů, nebo lidí hledajících radu, kteří konzultačních dnů využívají. Zájem je tudíž velký a vstřícnost velvyslanectví proto zcela pochopitelná.

Ovšem stěží pochopitelná je existence „externí konzulární přepážky“ pro toho, kdo není důvěrně obeznámen s historií Slezska a s osudem pásu, země který čítá necelých 320 km čtverečních, a který teprve od nedávna, totiž až po první světové válce, je nazýván Hlučínsko.

Kdo chce porozumět, proč zrovna na takovém kousku země, který se ani rozlohou ani počtem obyvatel nemůže rovnat středně velkému okresu, je taková poptávka po německých „papírech“, ten musí v historii zalistovat o 275 let zpátky, tj. až k r. 1740.

To byl rok, ve kterém se Friedrich II. (později obdivně nazývaný „veliký“, nebo familiárně „starý Fritz“), stal pruským králem. Sotva půl roku na trůně, zahájil

v prosinci 1740 rakouskou válku o dědictví (Erbfolgekrieg) svým „skokem šelmy“ na Slezsko, náležející Rakousku.

Římsko-německý císař Karel VI. v říjnu r. 1740 zemřel a jeho nejstarší dcera Marie Terezie nastoupila po něm na Habsburský trůn. Toto následnictví nebylo ovšem všude v Evropě a ve všech směrech uznáváno jako legitimní. Tak doufal mnohý, s odkazem na zažloutlé právní tituly, že si ukrojí oné mladé a ještě nezkušené panovnické kus z široce rozlehlého koláče dunajské monarchie. Friedrichova spekulace na „všeobecnou rvačku“ o části celého dědictví byla oprávněna.

Král bez skrupulí

Právě ten, ještě mladý a zrovna u rakouského vojevůdce prince Eugena ve vojenské vědě vyučený pruský král to byl, kdo nejrychleji vztáhl ruku a ukázal ty nejmenší skrupule. Výsledek jeho polního tažení stál za to: V mírové smlouvě, uzavřené v létě 1742 ve Vratislavi a Berlíně, odstoupilo Rakousko Prusku Dolní Slezsko a velkou část Horního Slezska, včetně Hlučínska, pouze oblast kolem Opavy a Těšína zůstaly jako rakouské Slezsko Habsburkům. Přirozeně, Vídeň nepohlížela na ztrátu jako na definitivní, jednalo se přece o jednu z hospodářsky nejbohatších provincií habsburské říše. Šanci získat ji zpět bylo postupně několik, ale válečné štěstí zůstalo navzdory své vrtkavosti nakloněno pruskému králi. Tak zůstalo Slezsko po dlouhou dobu pruské a po r. 1871 kvetoucí provincií Německé říše.

Pro Hlučínsko se césura z r. 1742 ovšem stala mnohem závažnějším zásahem než pro velkou část Slezska, zejména pro Dolní Slezsko, kde obyvatelé příchod pruských jednotek a následující změnu státní příslušnosti přijali převážně příznivě. Obyvatelé Hlučínska nebyli totiž ve své velké většině Němci, nýbrž původu slovanského. Nemluvili německy, nýbrž jedním z moravských dialektů. Dále byli hluboce věřícími katolíky, ve kterých- alespoň zpočátku- nemohlo většinou protestantské Prusko budit žádnou důvěru. Navíc náhlé přerušení tradiční provázanosti s moravským okolím, ovlivnilo hluboké rozvrácení hospodářských vztahů a zúžení možností obživy. V tomto ohledu působila nejtíživěji ztráta možností odbytu na blízkých trzích v Opavě a Ostravě. Vývoz do rakouské oblasti klesl celkem na jednu čtvrtinu původního objemu. Zvlášť těžkou ránu utrpěli místní obchodníci a řemeslníci. Dosavadní obchodní západovýchodní cesta, která vedla přes Opavu, Kravaře, Hlučín a Bohumín dále do Krakova, byla nyní převedena na jih a obcházela Hlučínsko podél pravého břehu řeky Opavy, která se teď stala řekou hraniční.

Nelze se tedy divit, že především katoličtí a původem slovanští Slezané pohlíželi na pruský zábor krajiny se záští. Pruský generál, polní maršál hrabě Schwerin měl tudíž všechny důvody varovat svého krále před lidem Horního Slezska, aby dbal na svoji osobní bezpečnost, poněvadž lidé mezi Odrou a Nisou, jsou všichni dohromady

zapřisáhlí nepřátelé jeho majestátu. Ale to se během času změnilo. Nejpozději potom, co Friedrich II. svou vlastní šikovností a velkou dávkou štěstí přestál sedmiletou válku, bylo jasné, že Slezsko spolu s Hlučínskem připadlo Prusku nikoliv jen na přechodnou dobu. A nejpozději teď se začali obyvatelé novým poměrům přizpůsobovat. Ještě za života Friedricha II. se v místních farních kronikách objevily zápisy, které ho chválily jako jednoho z největších panovníků a přály mu štěstí, zdraví a Boží ochranu.

Důležitý přínos k tomuto vývoji znamenala také i osvěcencstvím inspirovaná politika pruského krále. Zásada tolerance v náboženských otázkách dovoľovala bohoslužby, kázání a výuku náboženství v mateřské řeči, stejně jako ponechání domácích katolických farářů. Ve školství panovaly za starého režimu žalostné poměry, obvykle získaly děti v církevních školách mimo jistých znalostí bible, sotva nejnutnější základy čtení, psaní a počtů. Od r. 1750 se postupně zlepšoval vzdělávací systém. Započalo to zavedením výuky německého jazyka pro žáky a dospělé. V oblastech se slovanskými obyvateli byla po učitelích požadována znalost německého i místního jazyka mateřského (moravsky resp. polsky). Systematičtější kroky k zlepšení vzdělání následovaly teprve po tzv. Hubertusburském míru z února r. 1763, který ukončil sedmiletou válku: odborné vzdělání učitelů, větší důraz na němčinu jako jazyka vyučujícího, přestavba a výstavba nových škol, převzetí správy škol od církve do rukou státu. Vcelku došlo ke zlepšení školní docházky na tři čtvrtiny ročníku, přičemž ovšem docházelo k jejímu zřetelnému snížení během ročních dob, kdy děti musely vypomáhat při polních pracích.

Oceňovaná germanizace

Při všech těchto opatřeních hrála přirozeně germanizace jistou, ne zcela zanedbatelnou roli, přesto - pokud odhlédneme od let „kulturkampfu“ za Bismarcka - se to dělá méně ve znamení nacionalismu, ale spíše skrze řadu reforem s cílem pruský stát sjednotit a posílit, když po výsledcích slezských válek tak říkajíc postoupil do evropské první ligy. Na druhou stranu dokázali postupně obyvatelé Hlučínska ocenit, že ovládnutím německého jazyka se jim zlepšil přístup k výhodám všeobecného hospodářského rozmachu. To ovšem znamenalo pro mnohé v důsledku nedostatku pracovních míst v zaostalém, převážně zemědělském kraji s mnoha řemeslníky, hledat si výdělek mimo kraj, ať už jako podomní obchodník v bližším, ale většinou německy mluvícím okolí, nebo jako dělník ve vzdálenějších průmyslových oblastech, až po Porúří. Mimo to, znalost německého jazyka byla podmínkou pro službu v armádě stejně jako pro bezproblémovou komunikaci s úřady.

A tak si mohli obyvatelé Hlučínska na svém malém kousku země po desetiletí na jedné straně udržet svojí původní mateřskou moravskou řeč a jako páteř svého

sociálního a kulturního života slavit svátky a pěstovat zvyky katolického církevního roku. Až po jistý stupeň žili proto na svém úzkém pruhu země jako uzavřená a na sebe odkázaná společnost. Na druhou stranu vazby na Prusko a později na Německou říši se stávaly čím dál těsnější, a to užíváním německého jazyka v oficiálním styku v důsledku zastupitelské a správní integrace do okresu Ratiboř a vládního kraje Opole a skrze vojenskou službu. V neposlední řadě vytvořila sílíci hospodářská orientace na Německo, podporovaná postupně zlepšovanou dopravní infrastrukturou, totiž výstavbou železnic a silnic, trvalý pocit sounáležitosti k Německu.

Na tom nezměnil nic ani „kulturkampf“ Bismarcka v letech 1871 až 1878, který sice vyvíjel velmi silný tlak na katolíky a přísnými opatřeními se snažil omezit užívání slovanských jazyků, ale nakonec dosáhl pravého opaku: r. 1876 došlo k solidarizaci německých, polských a moravských katolíků Horního Slezska během jejich generálního shromáždění v Ratiboři, kde schválili protest „Proti bezpráví, páchaném na slovanském národě“. Dalším výsledkem bylo pozdější založení „Katolických novin pro lid moravský v Pruském Slezsku“. Ve volbách do Zemského sněmu zvítězila katolická strana Centrum (Zentrumspartei), se kterou také velice sympatizovali obyvatelé Hlučínska, získala všech 12 mandátů. Ve zpětném pohledu by bylo možno mluvit o úspěšné integraci.

„K nám patříte svým duchem“

Hlučínsko díl druhý: Proti vůli obyvatelstva připadl kraj v roce 1920 k Československu.

Když v létě 1914 vypukla první světová válka, patřilo Hlučínsko už 172 let k Prusku a 43 roky k Německé říši. Po celé toto období, které představuje nějakých pět generací, se obyvatelům Hlučínska povedlo zachovat si své moravské nářečí a slovanskou identitu, ale jinak byli již pruského smýšlení a byli loajální k německému císaři. Nic na tom nezměnily ani snahy o germanizaci slovanských menšin v Prusku, které kolem přelomu století opět zesílily.

Dokud bylo možno v kostele, v rodině a hospodě mluvit „po moravsky“ a číst v moravském jazyce tištěné noviny, zdálo se, že jsou všichni spokojeni. Spokojení o to více, že poslední léta a desetiletí přinesla mnoha obyvatelům Hlučínska v hospodářském ohledu citelné zlepšení: těžba černého uhlí v bezprostřední blízkosti v Petřkovicích (dnes součást Ostravy) začala sice již na začátku 19. století, zaznamenala však v posledních desetiletích před začátkem války razantní rozmach s odpovídajícím nárůstem možností zaměstnání - především také pro nezaměstnané z východněji položených obcí Hlučínska. Kromě toho vznikaly na samotném

Hlučínsku první větší průmyslové provozy. Vedle provozů na zpracování dřeva a sléváren to byla zejména továrna na zpracování lnu v Chuchelné, která svými čtyřmi sty pracovních míst patřila před válkou v Německu k největším. A konečně konjunktura kvetla v celém Slezsku, pozvedla příjmy, poptávku a tím i živnosti. Podomním obchodníkům z Hlučínska nabídla odbyt a řemeslníkům možnost zaměstnání daleko v Prusku, v rozsahu, který daleko překračoval dosavadní rámec: tento způsob obživy byl zvláště populární v Kravařích a Koutech. Tam ho praktikovalo přes 800 lidí.

K tomu se přiřadil ještě jeden důležitý faktor, který spolupůsobil, že obyvatelům Hlučínska byla připisována „národní nespolehlivost“, nebo z ní byli alespoň podezírání. Protože pokojné vrůstání obyvatel Hlučínska do německého okolí bylo tak říkajíc v kontrastu k hořkým, občas krvavým národnostním zákopovým válkám, které se vedly všude v Evropě, ale s obzvláštní ostroší v Habsburské říši. V Čechách a částečně i na Moravě se od dob Slezských válek mezitím zásadně změnil vztah Čechů k Němcům, aniž by tato změna na Hlučínsku byla nějak významně zaznamenána. Proces českého národního obrození vedl mezitím k národnostně zabarveným, sotva řešitelným sporům, mezi jinými jazykový rozpor byl jedním z problémů, kvůli kterému si oba národy ležely až do začátku války ve vlasech. Ohniska těchto často hlučných a tu a tam se zbraní vedených střetů byla v Praze a ve Vídni, takže daleko od Hlučínska, jehož dřívější těsné vazby s Moravou byly stejně okleštěny.

Kolem „muže z ulice“ v Hlučíně, který byl většinou zaměstnán starostmi o obživu rodiny, návštěvou bohoslužeb a spolkovým životem, prošly tyto změny nepozorovaně. Na utváření českého národního uvědomění v průběhu 19. století se nijak nepodílel. Ohnivé parlamentní debaty, které se znovu rozhořely, stejně jako ostrým perem vedené spory v novinách by mu připadaly stejně nesrozumitelné – pokud by je byl schopen vnímat, protože i jazykově se Hlučínsko původní vlasti odcizilo. Moravskou řeč si sice více méně uchovali, ovšem v podobě, s kterou se r. 1742 stali pruskými poddanými, obohacenou o mnohé polské a německé výrazy. Naproti tomu se v Čechách a na Moravě vyvinula moderní čeština, ovlivněna literaturou, vědou, technikou a sociálním pokrokem, která byla šířena diferencovaným tiskem.

Na pozadí těchto změn považovala většina obyvatel Hlučínska vojenskou službu v německé uniformě za samozřejmé splnění povinnosti, potvrdili to už během francouzského tažení v letech 1870/71. V létě 1914 se nedalo očekávat nic jiného. První záložáci z Hlučínska odjížděli vlaky směrem k soustředění vojsk už v neděli 2. srpna 1914, jeden den po oznámení mobilizace. Jako téměř všude v Německé říši, nastupovali v bezstarostné náladě a plni sebevědomí, že se po rychlém vítězství už

opět o vánocích budou hrát u domácího krbu. Že se tato válka vryje hluboko do jejich života, tušili obyvatelé Hlučínska stejně tak málo, jako mnoho milionů lidí v jiných částech Evropy. Nebyl to vůbec jejich způsob myšlení, uvažovat v politických kategoriích.

Hořké ztráty

Válka se ovšem protahovala a přinesla s přibývajícími léty také obyvatelům Hlučínska vzrůstající omezení a nouzi. Odběrní poukázky se používaly brzy na všechny potraviny, přidělená množství se zmenšovala, pracovní zatížení pro ty, kteří zůstali doma, bylo stále větší a těžší, hodiny vyučování se redukovaly – tudíž vývoj, který se od ostatních částí Německa sotva lišil a nespokojenost obyvatelstva rostla. Nejbolestnější byla ztráta lidských životů: na frontách padlo do konce války 1743 vojáků pocházejících z Hlučínska.

Po válce docházelo i na Hlučínsku k nepokojům, tvořily se dělnické a vojenské rady, byly vyvolávány stávky, od vlastníků velkostatků bylo požadováno odstoupení zemědělské půdy, ojediněle docházelo k přerozdělování půdy. Ale ve všeobecné nouzi bylo hlavní starostí obyvatelstva zajištění podmínek pro přežití. V tomto je nutno hledat příčinu stovek obvinění z pašování, která byla v letech 1919 až 1920 vznesena. Hlučínská spisovatelka Anna Malchárková vylíčila ve svém posledním románu „Vyhna lovec“ : (vyšel 2014) velmi názorně, jak bezvýchodnost té doby dohnala mnoho lidí k pašování nebo pytláctví, jen aby si zajistili tu nejnnutnější obživu.

Na druhé straně hranice vznikl hned po ukončení války nový Československý stát, jehož vláda na mírové konferenci u hlavních vítězných států USA, Velké Británie a Francie tvrdě prosazovala, aby okres Ratiboř, nebo alespoň jeho jižní část Hlučínsko, bylo připojena k ČSR. Své nároky podepírala ČSR důvody hospodářskými, strategickými a poukazem na slovanský původ obyvatel a po staletí trvající příslušnost Slezska k české koruně, která trvala od r. 1335 až po osudový rok 1742. Protože to bylo přece jen pochybné odvozovat z této historické minulosti nárok k přenechání celého Slezska, uváděla se jako přijatelný argument moravská řeč jejich obyvatel, aby se velká část ratibořského okresu včlenila do ČSR. Nakonec ČSR prosadila své minimální požadavky: článek 83 Versaillské mírové dohody oddělil Hlučínsko, bez plebiscitu, od Německé říše a přisoudil je novému státu Čechů a Slováků. Největší obcí byl již tenkrát Hlučín, který se stal okresním městem a který dal kraji i jméno.

Před, ale zvláště po versaillském rozhodnutí docházelo k prudkým protestům obyvatel Hlučínska proti opětné změně jejich státní příslušnosti. Protože pro ně nebyl plánován, na rozdíl od zbylých částí Horního Slezska, žádný plebiscit, byl na

Hlučínsku jednoduše zorganizován dobrovolný plebiscit. Navzdory mnohým pochybnostem pokud jde o jeho provedení, výsledek byl jednoznačný. Přes 90 procent zúčastněných se vyslovalo proto, zůstat nadále částí Německa. Dále byly organizovány podpisové akce, které žádaly, aby právo na sebeurčení bylo přiznáno i obyvatelům Hlučínska, petice byly zaslány vládám vítězných států, ženy napsaly dokonce prosebný list, který poslaly papeži, a co bylo obzvlášť závažné, katolické duchovenstvo se vyslovalo jasně proti připojení k ČSR: „Jsme a zůstaneme věrni církvi, otčině a naší mateřské řeči“- a to přesto, že Hlučínsko nadále patřilo k olomoucké diecézi.

Historický okamžik

Ale nic nepomohlo. 4. února 1920 převzala ČSR se svými vojáky, policisty a úřady Hlučínsko, aniž by je obyvatelstvo vítalo – to zůstalo jednoduše doma a ignorovalo nové pány. V noci před tím zazněla v Hlučíně melodie písně „Deutschlandlied“, avšak samotné obsazení Hlučínska proběhlo v klidu. Vyhláška, podepsaná ministerským předsedou Vlastimilem Tusarem a ministrem zahraničí Edvardem Benešem oznamovala pateticky: „Po 178 letech násilného odloučení jsme opět v našem starém státě sjednocení. (...) Často a znovu jsme marně o navrácení krásného slezského území usilovali. Teprve dnešní historický okamžik naplňuje, i když pouze částečně, naše staré spravedlivé požadavky (...). K nám patříte skrze svoji krev, svůj jazyk a svým duchem. Pokojně a s důvěrou se vraťte do vaší staré vlasti!“ To vše bylo v příkrém rozporu se smýšlením a cítěním těch, kterým byla tato slova určena. Jak měli důvěřovat bezbožné, či kacíře Jana Husa - jako národní modlu uctívající vládě? K vládě, která v daleké Praze připustila povalení mariánského sloupu, když zde patřila mariánská procesí k vrcholům církevního roku.

Hranice, která nyní Hlučínsko oddělovala od zbytku ratibořského okresu, narýsoval jeden francouzský generál na mapě pravítkem. To nemohlo dopadnout jinak, než že řada čistě moravských obcí zůstala na německé straně, naproti tomu dvě převážně německé obce připadly k ČSR. Ty zůstaly bez nějakého ohlasu tam, kde teď už byly. Při silné sudetoněmecké menšině nebyly tyto dvě obce stejně nijak nápadné. Ale u prvních to znamenalo dlouhou tahanici, po které byly r. 1923 obce Hať a Píšť dodatečně, a to proti jejich deklarované vůli, připojeny k ČSR. Dalších šest moravských obcí včetně několika osad zůstalo na německé straně a s nimi mnoho příbuzných obyvatel Hlučínska.

Že noví páni obyvatelům Hlučínska příliš nedůvěřují, bylo již v den obsazení 4. února 1920 zřejmé. Do čela kraje byl jako nejvyšší představitel správy kraje jmenován Josef Šrámek ve funkci „zplnomocněný komisař“. V proklamaci odkazoval na své oprávnění vydat všechna nařízení a příkazy, které považuje za vhodné a

přiměřené. Proti narušitelům veřejného klidu a pořádku a proti každému kdo by podřýval autoritu nového státu, bude co nejostřeji zakročeno. Vilém Plaček, který jako historik probádal dějiny Hlučínska jako nikdo jiný, konstatoval lapidárně ještě dnes: „Odvolání se na takřka bezmezná plná moc a vyhrůžka, jak se bude postupovat proti narušitelům pořádku, připomínaly spíše proklamaci kolonizující vítězné válčící mocnosti než mateřské země, která přišla na Hlučínsko jako osvoboditelka“. Znamení nestála dobře pro začlenění do nového státu.

Z němčiny přeložil Ing. Jan Hruška

Jak a proč třídit?

Systém třídění odpadů si města a obce stanovují v rámci zákona dle svých vlastních podmínek. V rámci našeho regionu je největším poskytovatelem služeb v oblasti nakládání s komunálními odpady společnost OZO Ostrava, která vlastní unikátní technologie umožňující dokonalejší systém dotřídění a zpracování odpadů a která se snaží o to, aby co největší procento komunálních odpadů bylo dále využito materiálově nebo energeticky. Bez spolupráce s občany a bez jejich odhodlání třídit by to ale nešlo. Jak tedy správně třídit odpady, aby se jich co nejvíce dočkalo dalšího zpracování?

Do žlutých kontejnerů patří v případě obcí obsluhovaných společnostmi OZO plasty, nápojové kartony a kovové obaly. Už před několika lety po provedených zkouškách různých možností společnost OZO Ostrava vyhodnotila systém sběru několika komodit do společné nádoby a jejich další dotřídění na lince jako ekonomičtější než přidávání dalších nádob na již tak ne dost prostorná stanoviště a jejich oddělený svoz. I tak by totiž v zájmu dalšího zpracování musely jednotlivé komodity projít dotřídňovací linkou. Odpad svezenny z barevných kontejnerů není možno poskytnout přímo zpracovatelům, vždy je nutno ho minimálně dočistit od nežádoucích příměsí. Z hromady svezenny ze žlutých kontejnerů se však v první řadě třídí plasty, které je možno využít materiálově -, PET lahve a polyetylenové obaly (duté plasty a fólie), dále nápojové kartony a plechovky (zvláště hliníkové a železné) – všechny tyto obaly pak čistě vytríděné skončí jako nové výrobky. Z PETek se vyrábějí zejména silonová vlákna, z tvrdých plastů lisované desky či dlaždice, z fólií nové fólie. Z nápojových kartonů se získá kvalitní papírové vlákno pro recyklovaný papír, kovy jdou do hutí. Zbytek plastů se přidává k dalším spalitelným odpadům a OZO z nich vyrábí palivo pro cementárny – méně kvalitní plasty jsou tedy využity energeticky.

K odkládání tříděného papírového odpadu slouží **modré kontejnery**. Dalším způsobem, jak se vytríděného papíru může občan zbavit, je odvézt ho do **výkupny papíru** a stržit za něj nějakou tu korunu. Může si tedy vybrat, který ze dvou systémů sběru papíru mu více vyhovuje a aby do modrých kontejnerů nebo do výkupu papíru odkládal takový papírový odpad, který je dále zpracovatelný. Tedy noviny, časopisy, letáky a brožury, papírové krabice všeho druhu (samozřejmě rozložené, aby v kontejneru nezabíraly zbytečně místo), kancelářský papír... Výčet vhodných předmětů z papíru by mohl pokračovat donekonečna. Nepatří sem ale žádný z výše uvedených papírových odpadů, pokud je mokrý, umaštěný či jinak znečištěný. Na dotřídovací linku se samozřejmě dostane i tříděný papír z modrých kontejnerů i výkupu. Tam je dále rozdělen podle jednotlivých druhů papíru a předán ke zpracování do papíren.

K vyhazování skla slouží **zelené kontejnery – zvony**. OZO sbírá dohromady sklo bílé i barevné, protože o dotřídění podle požadavků zpracovatelů se postará na své dotřídovací lince. Do kontejnerů patří lahve, sklenice pokud možno bez víček (etikety nevadí) a také střepy tabulového skla. Rozhodně sem nepatří porcelán, keramika, zrcadla nebo sklo s příměsemi (automobilové, drátěné...). Sklo je výborný materiál pro opakované zpracování na nové skleněné obaly, při němž se nijak nemění jeho vlastnosti.

Zjednodušeně by se dalo říci, že to, co se nehodí do barevných kontejnerů na tříděný odpad, můžeme vyhodit do těch obyčejných, které stojí před každým domem. Neplatí to ale beze zbytku. Co určitě do běžných popelnic nepatří, jsou veškeré odpady nebezpečné, tedy ty, které obsahují látky ohrožující životní prostředí. S těmi se totiž musí zacházet s největší opatrností a likvidovat je ve speciálních zařízeních, která si se škodlivinami umějí poradit. Do běžných popelnic kromě odpadů nebezpečných nepatří ani odpad objemný (logicky – nevejde se tam) ani staré elektrospotřebiče. A zbytky stavebních odpadů či rostlinného materiálu ze zahrad taky ne. Ve větších městech je sbírají **sběrné dvory**, menší obce mají pro jejich sběr obvykle sjednán **mobilní svoz**. Pro sběr elektrospotřebičů už dnes existuje hustá síť míst zpětného odběru.

Odpad z obyčejných popelnic, tedy směsný komunální neboli zbytkový odpad, se nejčastěji likviduje na skládkách, zvláště tam, kde není v dosahu zařízení pro energetické využívání odpadu – lidově řečeno spalovna. Spoustu energie, která se ve směsném odpadu ukrývá, tím pádem zatím nevyužíváme. Proto je dobré se před vyhozením jakéhokoli odpadu do běžné popelnice zamyslet, zda nepatří do některého z barevných kontejnerů nebo do sběru – jediné tak totiž zaručíme, že bude materiálově či energeticky využit.

Mgr. Vladimíra Karasová, OZO Ostrava s.r.o.

PODĚKOVÁNÍ

Vyznamenání občanů naší obce

Český červený kříž, oblastní spolek Ostrava, nám zaslal oznámení o vyznamenání občanky naší obce za bezplatné dárcovství krve a krevních složek.

Za **40** bezpříspěvkových odběrů Zlatou medailí prof. MUDr. J. Janského byla na Magistrátu města Ostravy dne 7.9.2015 oceněna

p. Daniela Staňková.

Obec Hať si velmi váží jejího humánního přístupu a ocení ji za její ochotu darovat krev nebo krevní složky věcným darem a ještě jednou ji jménem všech, nejen těch, kterým pomohla navrátit zdraví, za její hluboce lidský postoj děkuje.

INFORMUJEME

♣ Nové zpravodajské příspěvky na regionální internetové televizi ČRTV

Hlučínsko, které by Vás mohly zajímat:

Hať: Výstavy zahrádkářů a chovatelů

Hlučín: Výstava- Jak se žije s handicapem

Šilheřovice: Fotbalový turnaj škol

Darkovice: Strassenfest

Šilheřovice: Strassenfest

Hlučín: Den pro rodinu

Hať: Hasičská soutěž TFA

Šilheřovice: Šilheřovický šlauek

Šilheřovice: Rybářská soutěž

Hať: Dožínky

Hlučín: Dožínky v Darkovičkách

Šilheřovice: Odpust

Hať: Fotbalový turnaj HAPOKO

Vřesina: Dožínky

Hlučínsko: Festival kultury a hlučínských řemesel

Darkovičky: Grilování s Impulsem

ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA

Podpora implementace etické výuky do vzdělávání v základních školách a v nižších ročnících víceletých gymnázií v roce 2015

V roce 2014 vypsal MŠMT rozvojový program „Podpora implementace etické výuky do vzdělávání v základních školách a v nižších ročnících víceletých gymnázií v roce 2015“.

Od roku 2007 je na naší škole obsah Etické výchovy začleněn do 8. a 9. ročníku v rámci Výchovy k občanství a je jí věnováno cca 40 hodin ročně v každém ročníku. Využili jsme možnosti požádat o poskytnutí grantu a rozšířit výuku na 1. stupeň. Náš projekt s názvem -„Etika! – nač se bát, je to dobrý kamarád“- byl schválen a získali jsme finanční dotaci v hodnotě 40 000kč. Jako hlavní cíle jsme si stanovili seznámit s projektem etické výchovy celý pedagogický sbor a začlenit očekávané výstupy doplňujícího oboru Etická výchova RVP ZV do vzdělávacích oblastí na 1. stupni.

K naplnění těchto cílů přispěly aktivity naplánované v projektu:

1. Další vzdělávání pedagogických pracovníků

Tři kolegyně z naší školy absolvovaly 40-ti hodinový kurz DVPP „Aplikace etické výchovy v pedagogické praxi“, který pořádalo Etické fórum České republiky, o.s..

2. Semináře pro pedagogický sbor v rámci DVPP

Učitelský sbor na konci srpna 2015 absolvoval akreditované semináře pořádané Etickým fórem České republiky, o. s., zaměřené na tato témata: Praktická aplikace etické výchovy, Bezpodmínečné přijetí žáka a vyjadřování pozitivních očekávání, Prosociální komunikace, Motivace žáků.

3. Inovace školního vzdělávacího programu

Očekávané výstupy doplňujícího oboru Etická výchova RVP ZV byla zařazena do vzdělávacích oblastí školního vzdělávacího programu Škola- jedna rodina na 1. stupni, a to koordinátorem ŠVP společně s konzultantem Etického fóra České republiky, o.s. pro zařazení etické výchovy. Začleněná témata jsou ve výuce na 1. stupni realizována od 1. 9. 2015 v hodinách Jazyka českého, Prvouky, Vlastivědy a Pracovních činností.

4. Nákup učebnic, metodik, pracovních listů, literatury

Byly zakoupeny učebnice, metodiky a pracovní listy do Etické výchovy a odborná literatura k senzibilizaci dětí příběhy.

Mgr. Karin Jarošová
koordinátorka projektu

Zahraníční pobyt žáků

Naše škola získala peníze z operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (tzv. Výzva 56) na zahraniční jazykově – vzdělávací pobyt pro 30 žáků. Každému z nich bude hrazeno 10 000 Kč z ceny zájezdu. Celkem 20 žáků z vyššího stupně pojedí do Londýna a 10 žáků do Berlína. Program těchto zájezdů, které se uskuteční v listopadu, je velice pestrý: žáci například navštíví pamětihodnosti města, budou ubytováni buď v rodinách, nebo v hotelu a absolvují celkem 9 vyučovacích hodin buď angličtiny nebo němčiny s místním kvalifikovaným lektorem.

Berlín s jazykovým kurzem... Termín: 9. – 13. listopadu 2015

1. den: Příjezd do Berlína až ke katedrále Berliner Dom na ostrově Museuminsel. Návštěva muzea Pergamon-Museum. Procházka nejstarší čtvrtí Berlína Nikolaiviertel, pěší přesun na Alexander Platz, výjezd výtahem do vyhlídkové kopule 365 m vysoké televizní věže Berliner Fernsehturm.

2. den: Dopolední výuka. Odpoledne prohlídka Postupimi - návštěva parkového komplexu zámku Sanssouci, Schloß Cecilienhof, kde se po 2. světové válce konala Postupimská konference.

3. den: Dopolední výuka. Odpoledne přesun podél budovy Říšského sněmu Reichstag k Braniborské bráně Brandenburger Tor a nedalekému Památníku holocaustu, procházka po třídě Unter den Linden. Volný čas v moderní čtvrti na Potsdamer Platz.

4. den: Dopolední výuka. Odpoledne zastavení u zámku Charlottenburger Schloß. Přejezd na nejživější bulvár města Kurfürstendamm. Prohlídka interaktivní expozice Story of Berlin.

5. den: Návštěva nejdelšího dochovaného zbytku Berlínské zdi, tzv. East Side Gallery. Přesun k Checkpoint Charlie - dřívějšímu přechodu mezi východním a západním Berlínem. Procházka podél dokumentačního centra Museum Topographie des Terrors, kde jsou k dispozici písemné a obrazové dokumenty k období 2. světové války. Odjezd zpět do České republiky, návrat k budově školy v pozdních večerních hodinách.

V ceně je zahrnuto: doprava zájezdovým autobusem, 4x ubytování s plnou penzí (oběd formou balíčku) v hotelu ve 2-4lůžkových pokojích s vlastním příslušenstvím, 9 vyučovacích hodin s místním kvalifikovaným lektorem, vstupní test, výukové materiály, certifikát o absolvování kurzu, služba průvodce po celou

dobu zájezdu, zábavně-vzdělávací brožura pro každého účastníka, komplexní cestovní pojištění zahrnující pojištění léčebných výloh, úrazu, odpovědnosti, zavazadel a storna.

V ceně není zahrnuto: vstupné do navštívených objektů: cca 20-25 EUR

Londýn s jazykovým kurzem... Termín: 2. – 7. listopadu 2015

Jde o výukový zájezd do Královského Londýna a výletem do Windsoru. Ubytování je v rodinách po dvou, třech nebo čtyřech žácích.

1. den se jede autobusem od naší školy přes Německo do francouzského přístavu Calais.

2. den přes kanál La Manche, příjezd do Londýna. Dopoledne pěší prohlídka Londýna s průvodcem, odpoledne návštěva London

Transport Museum, Golden Jubilee Bridge, London Eye.

3. den 9 – 12 hod výuka, odpoledne museum Madame Tussaud nebo Hampton Court Palace.

4. den - dopoledne výuka, odpoledne návštěva a prohlídka královského města Windsor se zastávkou a prohlídkou víkendové rezidence královny Windsor Castle.

5. den výuka, předání diplomů, odpoledne návštěva hradu Tower, prohlídka St. Catherine Docks, Tower Bridge, plavba lodí po Temži do Greenwiche, nultý poledník, ve večerních hodinách odjezd domů.

V ceně je zahrnuto: 3x ubytování v hostitelských rodinách včetně celodenní stravy (oběd formou balíčku), 9 hodin výuky anglického jazyka, doprava zahraničním autokarem, přeprava přes kanál, doprava k místu srazu hostitelskou rodinou, pojištění léčebných výloh, odpovědnosti za škodu a pojištění proti úpadku CK.

V ceně není zahrnuto: vstupy do památek cca 65 liber

Mgr. Lenka Ochvatová

Evropský den jazyků

Dne 25. září proběhl na naší škole „Evropský den jazyků“. Již během celého týdne žáci připravovali program a třídili informace k zemi, kterou si vylosovali. V pátek vše vyvrcholilo celoškolskou akcí, kdy jednotlivé třídy obcházely evropské státy, celkem 9 zemí. V každé třídě zůstali 4 žáci, kteří o „své“ zemi ostatním něco zajímavého pověděli, měli připravenou ochutnávku typických jídel, návštěvníky

naučili základní fráze nebo pozdravy v jazyku dané země, seznámili je s významnými osobnostmi, zatančili, předvedli scénku apod.

Kam všude jsme mohli ve škole „vycestovat“? S druhou třídou jsme se podívali na Slovensko a ochutnali například kapustnicu a halušky, se 3. třídou jsme v Anglii navštívili královnu a dali si sandwich, čtvrtáci nás vzali raketou do Ruska na boršč, páťáci zase na býčí zápasy do Španělska, viděli jsme i Messiho a flamengo a pochutnali jsme si třeba na tortille. 6. třída nás zavedla do Itálie na těstoviny a pizzu, sedmáci nám předvedli šmoulí program v Belgii a reklamu na auta v Německu - nechyběla ani belgická čokoláda a bavorské vdolečky. S osmáky jsme se sešli pod velkým modelem Eiffelovky a viděli jsme bitvu o Normandii, energii nám dodal pařížský salát a sýry. A konečně u devťáků jsme mohli relaxovat v maďarských lázních: procedura byla včetně prezentace o této zemi a ochutnávky maďarského guláše.

Věříme, že se žáci tímto netradičním způsobem učili rádi, a určitě na tuto akci budou dlouho vzpomínat. Za kolektiv učitelů, kteří vše ve svých třídách organizovali a kterým tak patří velký dík.

Mgr. Lenka Ochvatová

Naše třída (6. A.) si vylosovala **Itálii**. Rozdělili jsme se do skupinek a dělali jsme plakáty. Naše skupinka měla za úkol vytvořit plakát o všech památkách a

zajímavostech v Itálii, např. šikmá věž, bazilika sv. Petra... Bylo to těžké, ale zvládli jsme to! Abychom v naší třídě neměli jenom plakáty, tak nám paní učitelka řekla, aby každý donesl jakýkoliv druh těstovin. Někdo donesl špagety, jiný penne, další fusilli atd. Někteří donesli různé sýry na ochutnávání, rajčata, jedna spolužačka donesla minipizzu, kterou sama upekla, někdo zase italské víno. Dvě dobrovolnice si připravily scénku

o těstovinách, byly pouze režisérky, vybraly si herce, kteří scénku hráli. Paní kuchařky nám uvařily špagety, které byly na ochutnávání. Když jsme přišli 25. 9. do školy, probíhaly přípravy. Ve třídě panovala horečnatá činnost. Každý něco dělal,

abychom stihli třídu za dvě hodiny připravit pro návštěvníky. Naštěstí jsme všechno stihli a velmi se nám to povedlo.

Julie Smolková

Ke Dni jazyků jsme si my, 9. třída, vylosovali **Maďarsko**. Program jsme vymýšleli podle typických věcí pro Maďarsko, ačkoli hlavní věcí bylo typické maďarské jídlo a uzeniny a termální lázně. Pro žáky ostatních tříd jsme si připravili pár maďarských slovíček, maďarský guláš, který byl určitě výborný, retro koutek s věcmi, pro které se jezdilo za dob komunismu do Maďarska, dále ukázkou pobytu v termálních lázních a prezentaci o Maďarsku s ukázkou typického tance Čardáše a pult s klobásami, šunkou, čabajkou, paprikou... Tato akce se povedla a na jídlech jsme si všichni pochutnali.

Eliška Hurná

Mateřská škola na výstavě

Také tento podzim se konala v Hatí za Požární zbrojnicí výstava Drobného zvířectva. Místní chovatelé nás opět pozvali a my s radostí přijali. Výstava se uskutečnila v pátek 18.9.2015 a počasí nám přálo.

Děti se už od rána těšily, až si prohlédnou vystavená zvířata. Bylo se opravdu na co dívat, velké množství holubů, hus, slepic, kohoutů a kachen různých velikostí a barev. Obdivovali jsme i krásně zbarvené bažanty. Králíci se také nenechali zahanbit, v klecích poskakovali bílí, černí i strakatí. V ohradách jsme si prohlédli ovečky a poníka. Budova Požární zbrojnice skrývala pavouky, želvy, ptáky, myši a morčata. Jako sladkou tečku dostaly všechny děti od chovatelů balíček sladkostí. Odcházely spokojené a očička jim zářila nadšením.

Děkujeme všem organizátorům výstavy za poučnou a zajímavou akci a těšíme se na další rok. Dále pak manželům Martině a Romanovi Pončíkovým za ochotnou ukázkou holubů a vstřícnost s jakou se nás ujali.

4. třída Berušky MŠ Hať, učitelka Marcela Švecová

ZE VZPOMÍNEK DOLŇAČKY

Zásah

V únoru 1945 jsme se přistěhovali do nového domu – přímo do sklepa. Maminka si to určitě představovala jinak. Stále si přála mít svůj dům, to se jí povedlo, ale úplně jinak. Tatínek musel nastoupit do války. Bylo mu už skoro 43, ale v té době už na stáří nezáleželo. Z cihel a desek nám udělal spaní, 30 cm od země. Desky, na nich seno a deky. Spalo nás celkem 11 osob. My, šest s tetou Tilou a paní Konečná s dětmi - pět, tedy celkem 11.

Nejhorší to bylo s Růženou, měla skoro 3 roky a žvatlala jen německy. Proto jsme ji museli stále štípat, aby plakala, ale nemluvila. Chodil k nám jeden Rus a přinesl Růženě lžičku. Říkal, takový charašij rebjonok a stále pláče! Jo, kdyby věděl proč. Pak už neplakala a po něm stále opakovala „charašo“.

V noci jsme slyšeli praskat dřevo. Mysleli jsme, že hoří. Neodvážili jsme se vyjít nahoru a podívat se. Šli jsme tam až ráno. Scházela nám celá jižní zeď. Viděli jsme až ke škole. A maminka? Ta říkala „Hitler říkal, že budeme mít domy luftig a sonnig. Už to mám“. Stěna pryč, ale sklo v oknech celé. Někdo mamince říkal, že musí být pootevřené – pomohlo to.

S tante Barborou jsem dosud byli na válečné stezce. Najednou k nám přišla a říkala: „Zlost', nezlost', pujď mě retovat', okrádá mě Rus“. Maminka tam šla. Nebylo mu ani 15let. Už jsem zapomněla, jak se jim říkalo. Hned odešel. Nechal tam cizí rádio. Mámě jsme říkali – tante Barbora teraz mo radio a my nic. A ona? Děti, co bysme s nim robili, dyť němomy elektriku. Měla pravdu, jako vždy.

Ještě si vzpomínám na jednu událost. Ruský voják nám říkal, že máme jít do olšiny, tam leží měšok. My bychom šli, ale maminka nás nepustila. I přinesl ten měšok on. Plný ženského oblečení. Žádal maminku, ať si to obleče. Stále opakoval: charašaja ženština a tak špatně oblečená. Jo, kdyby věděl proč! To by se divil. Oblečení u nás nechal. Hodilo se Pospěšče, které všechno sebrali. Bylo jiného střihu, ale genau.

Vaše Dolňačka

Florbalový club COBRA HAŤ informuje

Šestou sezónu má za sebou florbalový club Cobra Hať. Výjimečná byla v tom, že to byla první sezóna ve vyšší soutěži, tedy v Moravskoslezském přeboru skupiny A. Cobra se mohla těšit na pikantní zápasy se staronovými soupeři jako FBC Štěpánkovice, Králíkáři či FBC Pustá Polom. Nelze ovšem pominout tradiční účastníky soutěže jako Melody Boys Hlučín, RH Piving či Ostravské Štajgry.

Uplynulá sezóna 2014/2015:

Tým vstupoval do soutěže v takřka totožné sestavě. Úvodní kola soutěže napověděla, že každý zápas bude těžký. Cobra sbírala body stylem "ala" Robin Hood, bohatým brala a chudým rozdávala. Ovšem v druhé polovině soutěže se zlepšila především taktická stránka. Už se nehrál "hurá" florbal, více se bránilo a podnikaly rychlé protiútoky. Tato taktika byla často úspěšná. Za zmínku stojí především ubojované zápasy se Štěpánkovickými (4:3), Pivingem (6:5), suverénními Králíkáři (4:5) či exceletní zápas s ČSKA Ostrava (9:4). Gólově tým táhla především první útočná trojice Cigán - Neděla - Tyleček. Bodově se ovšem ani nepřiblížili minulé sezóně. V konečném kanadském bodování soutěže se Michal Neděla (19+14) a Lukáš Cigán (11+21) umístili v TOP20 celé soutěže. Lehce za nimi zaostával Lukáš Tyleček (21+8). Jedno individuální "ocenění" Cobra přece jen získala, ale bohužel nežádoucí. Lukáš Cigán se stal s 50-i trestnými minutami nejtrestanějším hráčem soutěže.

V celkové tabulce se Cobra umístila na 7. místě s bilancí 7 výher, 2 remízy a 11 porážek a skórem 91:106 z celkového počtu 12-i družstev.

S uplynulou sezónou tedy zavládla spokojenost. Velké poděkování zaslouží fotbalisté z Hati, kteří často COBRU doprovázeli a starali se o skvělou kulisu.

Nastávající sezóna 2015/2016:

Cobra začala přípravu tradičním turnajem trojic ve Štěpánkovicích, kde obhájovala v kategorii "Amatér" vítězství. Klukům se podařilo vítězství obhájit, když finále s domácími Štěpánkovickými rozhodl výstavní trefou Lojza Fus. Nelze opomenout střelecké galapředstavení Lukáše Tylečka, který se na obhajobě podílel 17-i brankami. Nejlepším brankářem turnaje "Amatér" byl zvolen náš Vít Segiň. Foto vítězného týmu viz dále.

*Horní řada zleva: Alois Fus, Adam Piekník, Lukáš Cigán, Lukáš Tyleček
Dolní řada zleva: Vít Segiň, Lukáš Kliment*

Dalším turnajem trojic je prestižní OA Cup, který se přestěhoval z Píště na Hlučínskou šterkovnu. Úroveň turnaje se každý rok zvyšuje a v konkurenci českých reprezentantů nezbyvá nic jiného, než si turnaj hlavně pořádně užít.

V nastávající sezóně bude mít Cobra o pikantního soupeře navíc. Naši borci se utkají s "Béčkem" Bohumína.

Hlavním cílem pro nastávající sezónu je vyhnout se bojům o záchranu a především si florbal užít. Doufejme v pravidelný přísun bodů, žádná zranění a předváděný divákovu oku lahodící florbal.

za tým COBRY Hať Lukáš Cigán

Vydavatel – Obecní úřad Hať, Lipová 86, 747 16 Hať

Tel.: 595 020 666

Fax: 595 020 661

e- mail: obechat@obechat.cz www.obechat.cz

Redaktorka – Pavla Kalvarová

Registrováno u Ministerstva kultury České republiky pod registračním číslem MK ČR E 12499.

144. číslo

NAŠI JUBILANTI

červenec

<i>Plačková Cita</i>	88 let
<i>Bortlík Erich</i>	87 let
<i>Matuška Josef</i>	81 let

srpen

<i>Hubáček Bedřich</i>	92 let
<i>Tilleczková Marta</i>	88 let
<i>Petřeková Hedvika</i>	85 let
<i>Chlebišová Helena</i>	84 let
<i>Klásek Vítězslav</i>	84 let
<i>Paskudová Klára</i>	84 let
<i>Chrobáčková Anežka</i>	81 let

září

<i>Willaschková Hedvika</i>	97 let	<i>Šulová Adéla</i>	83 let
<i>Mikula Valentin</i>	87 let	<i>Pardubická Elfrída</i>	83 let
<i>Plaček Riochard</i>	85 let	<i>Šula Adolf</i>	83 let
<i>Roncška Josef</i>	85 let	<i>Cigánová Helena</i>	82 let
<i>Viktorin Bruno</i>	85 let	<i>Tvrký Valter</i>	82 let
<i>Plaček Alois</i>	84 let	<i>Štochlová Anna</i>	81 let
<i>Mikesková Anděla</i>	84 let	<i>Novotný Emil</i>	81 let

Obecní úřad přeje všem jmenovaným do dalších let
hodně zdraví, štěstí a osobní spokojenosti.